

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: (K. n.)

Cím: „Színes” Budapest

Forrás: Újság

Bpest

(Hely)

1936 III. 26

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

„1936”

Személy

Helyszám

A „SZINES” BUDAPEST

A magyar főváros idegenforgalma egyre nagyobb arányokban fejlődik. Budapest valószínűleg modern népvándorlási központ lett, utba ejtik az idegenek, akár keletről nyugatra, akár nyugatról keletre utaznak. Nap-nap után látogatnak el hozzánk a legkülönbözőbb előkelőségek, királyok, maharadzsa, hercegek, gyárosok, bankárok. De nemcsak az előkelőségek, hanem az egyszerű polgárok is szívesen elzarándokolnak a Duna partjára.

Budapest vendégei közt sok az *exotikus, színes ember*. Vannak ezeknek viszont fajrokonai, akik olyan régen laknak itt, hogy valószínűleg Budapest őslakóinak lehet őket tekinteni. Vannak köztük feketék, fehérek, barnák, sárgák egyaránt.

Az abesszin

Az itt élő „színesek” közé ne számítsuk a bennszülött pesti „abesszineket”, akik a strandokon süttették magukat mulatt-barnára vagy néger-feketére. Lakik azonban fővárosunkban *egyetlen vérbeli abesszin is*. Az egyik nagykávészakos alkalmazottja. Meglátogattuk munkahegyen az egyetlen budapesti abesszint. Szorgalmasan töltögeti a zamatos forró kávét a kis formás csészékbe. Mikor megkérdezzük, hogy most mi a véleménye az abesszin viszonyokról és a négusról — nem szól semmit. Vállrándítás a válasz. Ugyalászik, ő már teljesen beilleszkedett a pesti viszonyokba, vérbeli pesti lett. Titkolózik, nem politizál, nem mond

semmiről véleményt.

Abessziniából csak egy ugrás — Tripolisz felé. A nyolcadik kerület egyik kis mellékutcájában találtuk meg azt az érdekes olaszt, aki több évet töltött Afrika eme különös vidékén.

Bugarotti-nak hívják, kőfaragómester, minél az itt élő olaszok nagyrésze. Tripoliszból egyik magyar barátjával, aki az idegenlégióból szökött meg, jutott el sok kalandon keresztül Budapestre. Itt is rekedt. Két telet töltött már itt. — Bizony nincs itt olyan meleg — mondotta — mint odakint.

Ebben sűrű össze a véleményét Pestről.

Ázsia fiai

Ezután Ázsia titokzatos fiait látogatjuk meg. Anatóliából származó törökök élnek Budapesten szép számban. A Zuglóban, Ujpesten és Rákospalotán laknak. Nagyobbrészt cukorkát árusítanak és ebből tartják el magukat.

— Van itt egy perzsa is — mondja kísérem — szőnyeget javít és készít.

Az egyik ferencvárosi kis utcában akadunk rá, szorgalmasan dolgozott. Már nem is emlékszik az ottani viszonyokra, mert, mint mondja, nyolc éve került el a misztikus Perzsiából a magyar fővárosba.

Kaukázus vidékéről is jöttek oroszok Magyarországra, amikor hazájukban megváltoztak a viszonyok. Együtt járnak az Oroszországból jött emigránsokkal, összetartanak. Néha-néha elfogja őket a honvágy, ketten-hárman összejönnek, jó bor mellett elbeszélgetnek a hazájukbeli dolgokról és a régi emlékekről...

A kínai negyed

A legérdekesebb ázsiaiak kétségtelenül a kínaiak. Budapesten mindössze hét kínai lakik. Egymáshoz közel élnek — ahogy a pestiek ne-

vezik — a kínai negyedben, a hétkerület mellékutcáiban. háziyomda 1926 — 8891

Kora reggel már elindulnak, szétszélednek, bejárják a várost, ékszereket, zszusukat, kisebb liszműárukat árulnak.

A „kínai negyedben” újabb kíséret kaptunk, aki részletesen beszámolt arról, hogy Budapest mostanában nem laknak japánok. Talán a háború előtti években lehetett beszélni japán koloniaról — mondotta új barátunk — mostanában állandó japán lakos nincsen Budapesten.

A legutóbbi napokban hat japán jött ide, selymeket árultak. Egész nap a városban kószáltak, az üzleteket nézték, a nagy áruházakban járkáltak, a kirakatokat bámulták. Talán — mondotta barátunk — az árakra kíváncsiak. Lehet, hogy a felkelő nap országának mindig nosolygó és udvarias fiai a dömping szolgáltatásában nézegetik az árakat.

Egy mandzsú

Volt itt egy mandzsúriai is. Ez a messzi országból idejött ember legyezőket árult, az utcán az üzletek előtt kínálta cikkeit. Néhány hónapig tartózkodott Budapesten, aztán hirtelen eltűnt innen. Azt mondják egymásközt a színesek, hogy nyugat felé vándorolt, Ausztriába ment, ahol talán több legyezőt tud eladni. Magyarországon ugyanis nem nagy divat a legyező, az emberek, ha melegük van, ujsággal is tudják magukat legyezni...

Ez a beszámoló a színes idegenekről, akik annyira megszokták már Budapestet, hogy talán nem tudnak, vagy talán nem is akarnak elmenni innen. Esetleg nem is tudnának beleszokni őshazájuk viszonyaiba. Ha véletlenül odakerülnének, nem lehetetlen, hogy csalódottan térnének vissza a Duna mentére...

(K. n.)